

5) czy wynikające z dyrektywy zasady przejrzystości i uczestnictwa przedsiębiorstw zainteresowanych zamrożeniem lub ogólnym obniżeniem cen produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że powinno się przewidzieć w każdej sytuacji możliwości odstępstwa od narzuconej ceny (art. 4 ust. 2) oraz rzeczywisty udział przedsiębiorstwa przedstawiającego wniosek, w wyniku czego władze administracyjne w przypadku ewentualnej odmowy są zobowiązane taką odmowę uzasadnić.

(¹) Dyrektywa Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotycząca przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych (Dz.U. L 40, str. 8).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) w dniu 31 lipca 2007 r. — The Queen, na wniosek TNT Post UK Limited przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-357/07)

(2007/C 247/15)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek TNT Post UK Limited

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Interwenient: Royal Mail Group Ltd

Pytania prejudycjalne

1. a) W jaki sposób należy interpretować termin „publiczne służby pocztowe” użyty w art. 13 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy VAT (dyrektywy 77/388/EWG) (¹) (obecnie art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112 (²)?
- b) Czy na interpretację tego terminu ma wpływ fakt, iż świadczenie usług pocztowych w danym państwie członkowskim zostało zliberalizowane, że nie istnieją usługi, których świadczenie jest zastrzeżone w rozumieniu dyrektywy Rady 97/67/WE (³) z późn. zm., oraz że istnieje

tylko jeden wyznaczony operator świadczący usługi powszechne wskazany Komisji w sposób zgodny z przepisami tej dyrektywy (taki jak Royal Mail w Zjednoczonym Królestwie)?

- c) Czy w okolicznościach niniejszej sprawy [opisanych powyżej w lit. b)] wyrażenie to obejmuje swoim zakresem:
 - (i) tylko jednego wyznaczonego operatora świadczącego usługi powszechne (takiego jak Royal Mail w Zjednoczonym Królestwie), czy też także
 - (ii) prywatnych operatorów pocztowych (takich jak TNT Post)?

2. Czy w okolicznościach niniejszej sprawy art. 13 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy (obecnie art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112) należy interpretować w taki sposób, iż zobowiązuje on lub uprawnia państwa członkowskie do zwolnienia z podatku VAT wszystkich usług pocztowych świadczonych przez „publiczne służby pocztowe”?

3. Jeżeli państwa członkowskie są zobowiązane lub uprawnione do zwolnienia z podatku VAT niektórych — ale nie wszystkich — usług świadczonych przez „publiczne służby pocztowe”, to wedle jakich kryteriów należy określić te usługi, które podlegają zwolnieniu?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. 145, str. 1.

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. 347, str. 1.

(³) Dyrektywa 97/67/WE w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, Dz.U. L 15, str. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Spykyras (Grecja) w dniu 2 sierpnia 2007 r. — Vassilaki Spyridon i in. przeciwko Dimos Keryras

(Sprawa C-364/07)

(2007/C 247/16)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Monomeles Protodikeio Keryras (Sąd na Korfu, Grecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vassilaki Spyridion i in.

Strona pozwana: Dimos Kekyras (gmina Korfu)

część dyrektywy Rady 1999/70/EWG (Dz.U. L 175, str. 43) okoliczność, że na podstawie przepisu krajowego transponującego wyżej wymienioną dyrektywę wydawanie ostatecznych orzeczeń w przedmiocie możliwości bądź niemożliwości przekształcenia umów na czas określony w umowy na czas nieokreślony należy do właściwości niezależnego organu administracyjnego zwanego Anotato Symvoulio Epilogis Propopikou (naczelną radą selekcji personelu; „ASEP”).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy ma obowiązek interpretowania prawa krajowego na ile to możliwe zgodnie z dyrektywą, która została przetransponowana do wewnętrznego porządku prawnego po upływie terminu a) od dnia wejścia dyrektywy w życie czy b) od dnia, w którym bezskutecznie upłynął termin na dokonanie jej transpozycji do krajowego porządku prawnego, czy też c) od dnia wejścia w życie transponującego dyrektywę krajowego aktu prawnego.
- 2) Czy klauzulę 5 ust. 1 porozumienia ramowego ETUC, UNICE i CEEP w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego integralną część dyrektywy Rady 1999/70/EWG (Dz.U. L 175, str. 43), należy interpretować w ten sposób, że oprócz względów związanych z charakterem, rodzajem, cechami charakterystycznymi itp. świadczenia pracy, może stanowić obiektywny powód ciągłego odnawiania lub zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony zwykła okoliczność, że obowiązek zawierania umów na czas określony został ustanowiony w przepisie ustawowym lub wykonawczym.
- 3) Czy klauzulę 5 ust. 1 porozumienia ramowego ETUC, UNICE i CEEP w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego integralną część dyrektywy Rady 1999/70/EWG (Dz.U. L 175, str. 43), można interpretować w ten sposób, że [nie podlegają stosowaniu] przepisy krajowe, na mocy których umowy lub stosunki o pracę na czas określony są uznawane za kolejne, jeżeli przerwa między nimi nie przekroczyła trzech miesięcy, gdzie domniemanie wprowadzone przez te same przepisy na rzecz pracownika, zgodnie z którym umowy lub stosunki na czas określone są uznawane za umowy lub stosunki na czas nieokreślony, wymaga bezwzględnie spełnienia powyższej przesłanki.
- 4) Czy jest zgodny z zasadą skuteczności (effet utile) prawa wspólnotowego i celem klauzuli 5 ust. 1 i 2 w związku z klauzulą 1 porozumienia ramowego ETUC, UNICE i CEEP w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego integralną część dyrektywy Rady 1999/70/EWG (Dz.U. L 175, str. 43), przewidziany w art. 21 ustawy 2190/1994 zakaz przekształcania kolejnych umów o pracę na czas określony w umowy na czas nieokreślony, jeśli umowy te są zawierane nie celem zaspokojenia potrzeb wyjątkowych lub sezonowych pracodawcy, lecz celem zaspokojenia jego potrzeb zwykłych i stałych.
- 5) Czy jest zgodna z zasadą skuteczności (effet utile) prawa wspólnotowego i celem klauzuli 5 ust. 1 i 2 w związku z klauzulą 1 porozumienia ramowego ETUC, UNICE i CEEP w sprawie pracy na czas określony stanowiącego integralną

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 2 sierpnia 2007 r. — Simesa SpA przeciwko Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) i in.

(Sprawa C-365/07)

(2007/C 247/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Simesa SpA

Strona pozwana: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) i inni

Pytania prejudycjalne

- 1) W dalszej części, po przepisach zawartych w art. 2 i 3 (¹), które dotyczą relacji między władzami państwa członkowskiego i przedsiębiorstwami farmaceutycznymi — przewidując określenie ceny produktu leczniczego lub podjęcie decyzji co do jej podniesienia na wnioski tych [ostatnich], ale pod warunkiem zatwierdzenia przez właściwe władze, czyli w wyniku dialogu między samym przedsiębiorstwem a władzami właściwymi w zakresie kontroli wydatków na produkty lecznicze — art. 4 ust. 1 reguluje sytuację, „gdy ceny na wszystkie produkty lecznicze lub na pewne ich grupy zostały zamrożone”, określając takie zamrożenie cen jako ogólny środek, którego utrzymanie uzależnione jest od kontroli, przeprowadzanej co najmniej raz do roku, w świetle kryteriów makroekonomicznych występujących w państwie członkowskim.